

През изминалата година в Иран са били арестувани голям брой християни. Те са държани в затвора без присъда поради религиозните убеждения.

Корея е буквално смъртоносна за християните. За безследно изчезнали там се смятат 300 хил., а близо 200 хил. работят в концентрационни лагери.

СТРАДАНИЕТО: 4+1

В опит да изяснят един от най-трудните и необясними въпроси на живота, някои теолози систематизират страданието по следния начин:

Доксологично страдание

Това е страдание с определена цел, при което преживяваме нещо, необходимо за израстването ни, така че накрая да можем да кажем: „Сега разбирам!“ Такова беше преживяването на Йосиф, систематизирано в Битие 50:20.

Следствено страдание

То е предизвикано донякъде от нашия избор - като последица, идваща от непослушанието ни - причинно-следствено страдание. Библията говори за него в Посланието към Галатяните 6:7.

Заместническо страдание

Пример за него е страданията Христос, Който зае мястото на грешника. Така страда Еремия (Еремия 15:15), както и християните, понесли укор заради вярата си (Йоан. 15:18-20).

Апокалиптично страдание

То обяснява страданието като част от Великата борба, която е една реална битка между Христос и Сатана (Откр. 12:12).

Но с това не се изчерпва цялото страдание!

Пророците и псалмистите признават, че има и такова, което е

рационално необяснимо!

Зло, страдание и несправедливост, за които нямаме отговор, са необясними!

Старият завет приема един парадокс:

1. Дали Бог е добър? Да!

2. Има ли страдание и несправедливост в света? Очевидно да!

Едното изключва другото. Старият завет подчертава и двете - Бог е добър, но и има страдание в света. Господ не ни дава никакъв рационален отговор, а ни подтиква към опитност на вярата в Него! Тя е в центъра на необяснимото в живота ни страдание!

По проповед на Красимир Карев

12 НАЧИНА ДА СЕ СПРАВВИМ ВЪВ ВРЕМЕ НА ДУХОВНА ТЪМНИНА

Виктор ПАРАЧИН

Всеки християнин, било то служител или мирянин, преживява периоди на духовна суша. Това е едно субективно чувство, че Бог е далечен, отчужден, че дори липсва. По време на духовна суша молитвите са празни, песните се пеят без енергия, проповедите са безжизнени и Писанието сякаш не дава сила за ежедневието. Често наричано „тъмната нощ на душата“, това е време, когато нашето чувство за липсата на Бога е много болезнено.

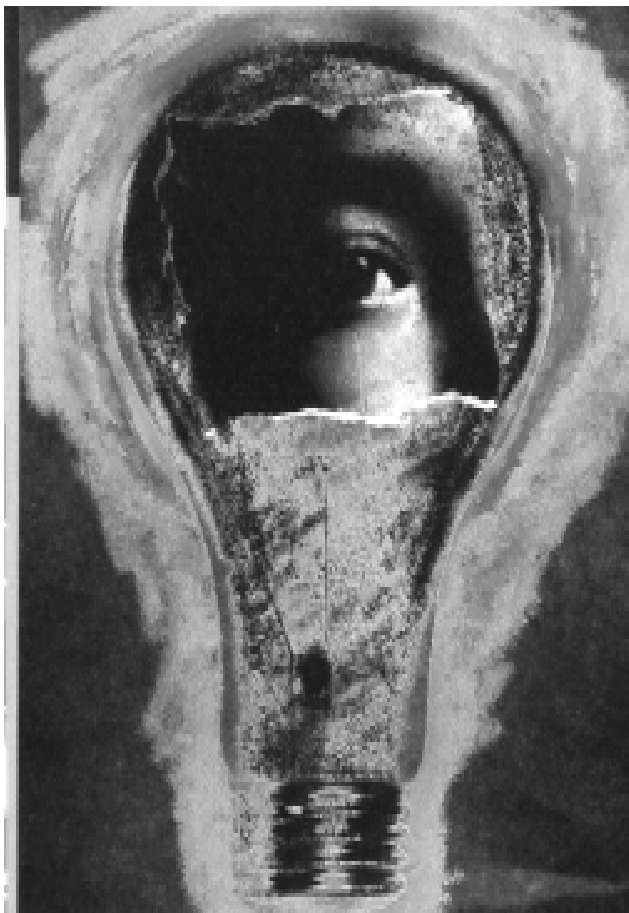
Ето дванадесет начина, за да намерим пътя си във време на дълбока лична духовна тъмнина:

Измъкнете се от старата си кожа

„Трябва да бъдем готови да отхвърлим живота, който сме били планирали, така че да приемем живота, който ни очаква. Старата кожа трябва да бъде смъкната, преди новата да може да дойде“ - забелязва Джоузеф Камбел. Времето на тъмнината може би е Божият сигнал, че сме достигнали края на един етап от живота си. Бъдете достатъчно гъвкави, за да обърнете нова страница и да започнете нова глава.

Винаги избирайте вярата над разбирането

Понякога тъмнината идва тогава, когато изглежда, че спешна молитва не е била чута. Ако случаят е такъв, винаги избирайте вярата, а не разбирането. Можем да се потопим в страдания, отделени от Бога. Или можем да му кажем: „Нуждая се от Теб и от Твоето присъствие в живота си повече, отколкото от разбиране. Избирам Теб, Господи. Доверявам Ти се, че ще ми дадеш разбиране и отговор на всичките „защо“ - ако и когато Ти избереш.“

Виждайте доброто, очаквайте най-доброто

Вашият ум е едно силно оръжие, не го похабвайте в мислене за това, което нямате, което не преживявате или което не получавате. Този вид негативно мислене само ще ви направи по-обезкуражен, депресиран и незадоволен.

По-добрият подход е именно да виждате доброто и да очаквате най-доброто. Приложете към своето преживяване Божието обещание, изречено чрез пророк Еремия: „Аз знам планове, които имам за вас - казва Господ - мисли за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда“ (Ерем. 11:9).

Назови и заяви

Въпреки начина, по който се чувствате, балансирайте негативните чувства и мисли с реалността, че Бог е любов. Всеки, който вярва, че Исус е пожелал да умре вместо него, ще трябва да вярва също и в това, че Той винаги велае да действа за неговото най-голямо добро. Бог би отрекъл Собственото Си естество, ако направи каквото и да е срещу интереса на онези, които е обикнал повече от живота Си. Прочетете за себе си изявленията на Писанието, които казват тази истина, като например 1 Йоан 2:1: „Виждете каква любов ни е дал Отец - да се наречем Божи деца...“ или Исая 43:4: „Ти си скъпоценен пред очите Ми и почетен; и аз те възлюбих...“.

Търсете уроците на тъмнината

Светиите мистици от миналите векове са имали дълбокото съзнание, че някои от най-силните духовни уроци са прозрени по време на духовна тъмнина и суша. Наблюдавайте, изучавайте и анализирайте своето състояние. Улавяйте нови прозрения.

Анонимният автор на великия мистичен труд „Облакът на незнайното“ наблюдавал своята тъмна нощ на душата и научил този урок: „Когато е оттеглено чувството за благодат, причината е гордостта. Не е необходимо човек задължително да се възгордял, но ако тази благодат не се оттегля от време на време, гордостта със сигурност ще пусне корен.“

Кажете трите целебни думи

„Аз ти прощавам“ са три от най-силните думи, които човек може да изрече. Запитайте се дали вашата настояща духовна ситуация е свързана с чувства на гняв, негодуване или враждебност към някого, който ви е наранил. Ако е така, помислете за едно по-дълбоко прощение.

Добър начин да направите това е като напишете писмо на човека, който ви е наранил. Опишете истината за това, какво се е случило, както сте го преживели, но го направете без обвинения, осъждане, гняв или враждебност. Кажете: „Аз ти прощавам“. Ако не приемете писмото, изгорете го, и нека с дима си отидат и вашите враждебни чувства.

Оставете дарбите ви да ви водят

Докато минава през тежки времена, за човека е трудно да разбере какво да направи и в коя посока да поеме пътя си. Нека дарбите и талантите, които Бог ви е дал, да ви покажат посоката. Отдайте ги в служба за другите.

Бъдете ангел

„Не са ли ангелите служебни духове, изпратени да служат?“ (Еврей 1:14). Нищо не разширява така способностите на душата, както помагането на друг човек.

Бъдете личност, която стои за правото, когато е извършена някаква неправда; когато другите са страхливи, бъдете този, който отговаря с кураж и убеждение. Където има жестокост и несправедливост, смекчете ги с любовност или разбиране.

Доверете се

Без значение как се чувствате, продължавайте да се доверявате на Бога за водачество и посока, съхранение и сила. Окуражавайте се с молитвата на Томас Мертен: „О, Боже мой, нямам представа накъде отивам. Не виждам пътя пред себе си... затова ще се надявам винаги на Теб. Въпреки че може да изглеждам изгубен, няма да се страхувам, защото Ти си винаги с мен, о, мой скъпи Татко.“

Вършете правилните неща

Независимо дали имате работа или не, отделете си време за духовна оценка на кариерата си, питайки се: „Какво обичам да правя? В какво съм добър? Какви дейности ми носят най-голямо духовно и емоционално удоволствие? Как мога да използвам това, което обичам да правя, за да изкарам пари и да допринеса за доброто на света?“

Вслушайте се в Божието присъствие

Когато се молите, останете спокоен и тих в Божието присъствие. Развивайте и поддържайте едно слушащо ухо. Бог е приятел на тишината. Неговата воля се разбира най-ясно в самотата и тишината. Можете да се водите от молитвата на афроамериканския служител Хауърд Тюрмън: „Дай ми слушащо ухо. Днес търся ухо, което няма да се отдръпне от дума на наставление и съвет, дума, която издига пред мен моя образ, която ме кара да се спра и да преосмисля, дума, която ме предизвиква към по-дълбоко посвещение и по-възвишени решения.“

Пораждайте благословения

Дори да преживявате тъмнина, молете се всички онези, с които имате допир, да преживеят Божиите благословения на мир, сила, мъдрост, любов, радост, просперитет и здраве. Насаме изказвайте тези молитви на благословения за своя съпруг, деца, приятели, съседи, работодател, колеги и дори непознати.

„Благословието задържа вниманието ни върху целия потенциал на живота, който можем да имаме, то ни събужда за нашия собствен живот... С всяко изказано благословение ние разширяваме границите на свещеното и подновяваме любовта си към живота.“ Така казва Лауренс Къшер, автор на „Книга на думите: да изговорим духовния живот, да изживеем духовния разговор“.